

Виховний захід на тему: «Міцну дружбу і вогонь не спалить»

Мета:

- виховувати у дітей правильне ставлення до таких понять, як «друг», «дружба»;
- учити дітей сприймати різні життєві ситуації, аналізувати їх і знаходити шляхи виходу з них;
- розвивати в учнів загальнолюдські чесноти

Обладнання:

- зображення:
 - «Том і Джері»;
 - «Малюк і Карлсон»;
 - «Заєць і Вовк»;
 - «Чіп і Дейл»;
 - «Вовк і Червона Шапочка»;
 - «Спанч Боб і Патрік».
- байка Павла Глазового «Фальшиві друзі»;
- зображення дерев;
- вирізані кольорові листочки;
- листки А4.

Хід роботи:

Вступ.

- Добрий день, діти! Розпочинаємо наш захід! Готові слухати?
- Сьогодні ми з вами проведемо виховну годину на тему: «Міцну дружбу і вогонь не спалить».
- Діти, як ви розумієте поняття «друг», «товариш», «дружба».
- «**Друг**» - людина, якій довіряємо, яку поважаємо, заради якої можемо пожертвувати всім.
- «**Товариш**» - людина з якою можна порадитися, з якою можемо займатися спільною працею.
- «**Дружба**» - це такі відносини між людьми, коли вони поважають один одного.
- Діти у кожного з вас є друзі?
- Розкажіть про них і чому ви з ними дружите?
- Який ваш найкращий друг?

- А зараз я пропоную вам послухати прислів'я і пояснити їх:
 - Скажи мені хто твій друг і скажу хто ти.
 - З добрими людьми завжди можна злагоди дійти.
 - Вірний приятель – то найбільший скарб.
 - В лиху годину узнаєш вірну людину.
- Діти, а тепер я пропоную вам позмагатися. Я читаю вам прислів'я , а ви його продовжуєте:

- 1) Не май 100гривень , а май 100 (друзів)
- 2) З ким поведешся, того й (наберешся)
- 3) Друга шукай, а знайдеш (тримай)

«Мозковий штурм».

- Діти, давайте всі разом подумаємо над таким запитанням: яким потрібно бути, щоб мати друзів? Якими рисами характеру необхідно володіти?

(Діти по черзі висловлюють свою думку, кожен з них виокремлює по одній рисі характеру, що притаманна другові).

добрим	чуйним
турботливим	чесним
відкритим	щирим
уважним	надійним
люб'язним	вірним

- Молодці! А тепер подивіться, будь-ласка, на ноутбук. Всі ви чудово знаєте цих мультиплікаційних героїв. Кого з них, на вашу думку, можна назвати справжніми друзями?

- Ви чудово справилися із завданням. А тепер давайте послухаємо, що означало мати друга в давні часи.

Довідка «інформаційного центру».

У всі часи дружба вважалася великою цінністю. У скіфів вона перевірялася кров'ю та служила військовим справам. Дружба оформлювалась спеціальним договором та великою клятвою. Після цього вже ніщо не могло їх розлучити. В

епоху Середньовіччя дружба вважалась втіленням благородства, вірності. Лицарська мораль ставила чоловічу дружбу вище кохання та сімейних стосунків. Товариство, дружба та братерство, породжені не спорідненням крові, а спорідненням думок, мети, справ, захоплень – це велика сила. Дружба ушляхетнює життя. Вона надзвичайно високо цінувалася в українській культурі. Про дружбу складено безліч прислів'їв та приказок:

(Написати на дошці)

1. Дерево міцне корінням, а людина – друзями.
2. У лиху годину пізнаєш вірну людину.
3. Людина з друзями – степ із квітами, а людина без друзів – жменя попелу.
4. Справжнього друга за гроші не купиш.
5. Друг не той, хто медом маже, а хто правду каже.

Виступ з байкою.

Григорій Сковорода навчав бути обачним у виборі друзів. Він писав: «...слід найбільше дбати про те, щоб не вважати нам вовка – вівцею, скорпіона – раком, змію – ящіркою. Нема нічого не безпечнішого, ніж підступний ворог, але нема нічого отрутнішого від удаваного друга... Жоден диявол ніколи не приносить лиха більше, ніж такі удавані друзі».

Про таких друзів існує багато гуморесок та байок. Ось одна з них, її написав Павло Глазовий. Називається вона «Фальшиві друзі»:

(Вчитель дає читати одному з учнів)

Двоє друзів тихо йшли	На краю дороги.
Полям, попід гаєм.	З переляку задубів
Раптом дивляться: ведмідь	І відкинув ноги.
З яру вибігає.	До лежачого ведмідь
Перший вигукнув: «Біда!	Підійшов поволі,
Буде нам рахуба!».	Довго нюхав, потім чхнув
Кинув друга і мерщій	Та й побрів по полю.
Вискочив на дуба.	Зліз із дуба, той, що втік.
Другий скрикнув і упав	«Ти живий? – питає, -

Ну й великий,
Більших не буває.
Як же він тебе не з'їв,
Мабуть, не голодний.»
«Ні, друже, видно, він –
Добрий, благородний.
Ти повіриш, розмовлять
Вміє по-людському.
Він обнюхував мене

Й говорив при тому:
«Ти дружи з людьми, та знай
Совісті не має
Той, хто в горі та біді
Друга покидає».
Байку вигдавав Езоп,
Цим себе прославив,
А мораль ведмідь сказав,
Крапку я поставив!

Вирішення ситуацій.

У кожного з нас у житті виникають різні ситуації, і кожен по-своєму виходить із них. Давайте тепер разом спробуємо це зробити. Як би ви вчинили в таких ситуаціях?

Ситуація № 1.

До Ігоря прийшов Володя.

- *Вмикай телевізор, наші грають!*
- *Не можу. На завтра не підготував літературу.*
- *Кінчай зі своїми уроками, пропустимо перший період!*
- *Вибач, Володю, але не можу. Вибач!*
- *Ех ти, а ще другом називаєшся.*

Чи правильно вчинив Ігор? А Володя?

Ситуація № 2.

У класі хтось розмалював парту. Коли класний керівник помітив це, він почав вимагати від учня, який за нею закріплений, пояснень: хто та коли це зробив? Учень сказав: «Я знаю, хто розмалював парту, але не можу сказати, бо не хочу зрадити друга». Вчитель попросив цього учня вимити парту.

- Як би ви вчинили на місці учня, який розмалював парту? Хіба справжній друг вчинив би так?

Давайте помалюємо!

А зараз давайте трохи помалюємо. У вас на парті лежить листок. Ваше завдання – намалювати на ньому що-небудь, тримаючись разом за один олівець.

- Давайте ми подивимось, які малюнки у вас вийшли.

(Показую малюнки.)

Наша виховна година підходить до кінця, тож давайте підведемо підсумки нашої виховної години:

- ☐ Яку теми сьогодні ми розглядали?
- ☐ Що таке дружба?
- ☐ Що таке друг?
- ☐ Що вам найбільше сподобалось на нашій виховній годині?

Молодці!

- На завершення, я хочу дізнатися, який настрій був у вас на нашій виховній годині. То ж давайте подивимось на дошку, перед вами два дерева. На цих деревах давайте залишимо свої враження від побаченого і почутого: якщо заняття вам сподобалось, то свій листочок залиште на цьому дереві, якщо ж заняття не припало вам до душі, то залиште листочок на іншому дереві.

«Фальшиві друзі»

Двоє друзів тихо йшли
Полею, попід гаєм.
Раптом дивляться: ведмідь
З яру вибігає.
Перший вигукнув: «Рятуй!
Буде нам біда!».
Кинув друга і мерщій
Вискочив на дуба.
Другий скрикнув і упав
На краю дороги.
З переляку задубів
І відкинув ноги.
До лежачого ведмідь
Підійшов поволі,
Довго нюхав, потім чхнув
Та й побрів по полю.
Зліз із дуба, той, що втік.
«Ти живий? – питає, -
Ну й великий,
Більших не буває.

Як же він тебе не з'їв,
Мабуть, не голодний.»
«Ні, друже, видно, він –
Добрий, благородний.
Ти повіриш, розмовлять
Вміє по-людському.
Він обнюхував мене
Й говорив при тому:
«Ти дружи з людьми, та знай
Совісті не має
Той, хто в горі та біді
Друга покидає».
Байку вигдав Езоп,
Цим себе прославив,
А мораль ведмідь сказав,
Крапку я поставив!

Павло Глазовий